

Dan Brudașcu

NEVOIA IMPERIOASĂ A ADOPTĂRII UNEI LEGI A PRESEI

Asistăm, de câteva zile, la un atac de o mizerie morală de nedescris, în presa de doi bani din București, la adresa unuia din cei mai mari actori români din toate timpurile – Florin Piersic. Presa falimentară dâmbovițeană, slujită, în general, de destui indivizi fără chemare, har sau talent, dar mai ales fără caracter, a pornit un atac furibund la adresa acestui titan al scenei și cinematografului române, inventându-i păcate de care nu s-a făcut niciodată vinovat.

Ce este, însă, mult mai grav și de netolerat este că, în acest rușinos atac, sunt aduse acuzații și tatălui actorului, fără să fie, și de această dată, aduse probe minime și de necontestat. Un neica nimeni, de la o fițuică mizeră bucureșteană îl acuză pe Florin Piersic și pe tatăl acestuia că, în urmă cu aproape o jumătate de secol, ar fi turnat la Securitate niște oameni, care contestau regimul comunist din epocă.

La fel de mizerabile sunt, în opinia noastră, și afirmațiile legate de debutul lui Florin Piersic în nobila meserie pe care a slujit-o cu strălucire, har și devotament timp de decenii. Se insinuează, astfel, că însăși admiterea lui la Institutul de Teatru din București s-ar datora unor intervenții oculte. Greșeala pe care o face analfabetul ce semnează odiosul articol este că aici este asociată și Marietei Sadova, una din personalitățile majore ale scenei românești. Ce nu știe grăbitul și inconștientul demascator este că, în epocă, și Marieta Sadova era, într-un fel, o paria. Ca soție a fostului regizor și om de teatru Haig Acterian, fost susținător, înainte de 1940, al partidelor politice de dreapta, Marieta Sadova, ca să nu riște să fie dată pur și simplu afară din teatrele bucureștene, a găsit soluția salvatoare autoexilându-se la Timișoara. Adică, departe de ochii vigilenți ai politrucilor și comisarilor literari și artistici ai vremii. Dar chiar și din exilul ei timișorean, fiind o valoare autentică, recunoscută de slujitorii Thaliei, Marieta Sadova a reușit, după o absență de câțiva ani din Capitală, să se impună din nou și să redevină un nume respectat, inclusiv de cerberii aceluia regim.

Evident că experiența pe care o avea i-a permis Marietei Sadova să sesizeze talentul viguros al lui Florin Piersic, încă din momentul examenului susținut de acesta pentru intrarea la Institutul de Teatru din București. Ea însăși nedreptățită, pe considerente exclusiv politice, Marieta Sadova nu a putut tolera nedreptatea ce i se făcea acestui tânăr, căruia i se închideau, fără teamei, șansele afirmării în lumea teatrului. Faptul că, după ce Florin Piersic și-a impresionat examinatorii, ea ar fi intervenit pentru anularea dispoziției de neadmitere a lui

la Institut este cu atât mai meritoriu cu cât ea însăși era, în ochii multor politrucii obtuzi, o persoană incomodă.

Florin Piersic a fost și va rămâne pentru multe generații un model de demnitate și verticalitate, pe lângă unul de talent și dăruire față de profesia lui. De aceea, recentul atac împotriva lui, dar și a memoriei tatălui său, este o mizerie de nedescris, care atrage în mod serios atenția asupra nevoii adoptării unei legi a presei din România. Modul iresponsabil în care este practică meseria de ziarist de diverse scursuri umane poate aduce mari sacrificii morale și de imagine unor personalități ale vieții cultural-artistice și spirituale, adevărate repere ale prestigiului României în lume.

În toate țările democratice, dar și civilizate, pe lângă

drepturile ziaristului, sunt asigurate și drepturi cetățenilor, care pot deveni victime ale incompetenței sau relei credințe ale unor asemenea „ziariști”. Din păcate, coruptă și timorată, temându-se să nu i se facă publice propriile păcate, justiția românească nu s-a dovedit, până în prezent, capabilă să apere victimele unor asemenea abuzuri ale presei sau ale unor așa zisi ziaristi. De aceea, sunt în asentimentul tuturor celor care consideră că existența unei legi a presei, care să respecte deopotrivă presa dar și cetățenii, ar veni în sprijinul exercitării, cu onestitate și responsabilitate, a meseriei de ziarist, eliminând abuzuri și exagerări de ambele părți.

Tolerarea unor asemenea ieșiri nejustificate, a unor atacuri mârșave la adresa demnității unei personalități de talia și cu meritele unanim acceptate ale lui Florin Piersic mi se pare nu doar o împietate, ci și o invitare, în continuare, la astfel de acțiuni abuzive și iresponsabile.

Am fost întotdeauna de acord cu nevoia de a se face cunoscute opiniei publice fapte reprobabile ale oricui, indiferent de poziția deținută la un moment dat sau chiar de renumele acelei persoane. Dar nu mă voi împăca niciodată cu declanșarea, fără temei și fără probe, a unor acte de linșaj mediatic la adresa cuiva, indiferent cine ar putea fi aceea persoană.

Sunt convins că, mai ales după ce au urmărit emisiunea recentă difuzată de Antena 3, în care celebrul actor, adesea cu lacrimi în ochi, își depăna greutățile cu care a avut de-a face și își demonstra, mai mult decât convingător nevinovăția, repulsia opiniei publice, dar și neîncrederea acesteia față de presă au atins cote alarmante. Clubul Român de Presă, celelalte organisme cu atribuții de acest gen, ar trebui să abordeze în regim de urgență astfel de abuzuri ale unor ziare sau ziaristi și să ia atitudine fermă de desolidarizare cu astfel de fapte. În caz contrar, riscă o și mai puternică compromitere a breslei și a presei în ansamblul ei.

Asemenea atitudini, ca și practica, încă neeradicată, a șantajelor și presiunilor exercitate de unii ziaristi pentru obținerea de bani și avantaje personale, cu sfidarea deontologiei meseriei, dar și cu încălcarea flagrantă a legilor în vigoare, sunt un cancer pentru presa românească și o descalifică în ochii opiniei publice, scăzându-i șansele de a contribui, real, la combaterea corupției, a abuzurilor și ilegalităților din societatea românească, la democratizarea României.

Revenind, îmi exprim totala solidaritate față de marele actor și concitadin Florin Piersic și deplâng, alături de milioane de români care-l prețuiesc, respectă și iubesc, acest atac incalificabil la adresa lui.

P.S. Eu însumi, după 1990, am fost, timp de aproape zece ani, victima unor atacuri nesfârșite, declanșate de un frustrat și ratat brașovean, care, sub regimul comunist, a semnat frecvent delatțiuni, la partid și Securitate împotriva mea și a familiei, inventându-mi, de la lună la lună și de la an la an, zeci de păcate. Niciodată, însă, nu a fost făcută și dovada acestor acuzații mârșave.

Ce este la fel de grav este faptul că numeroase publicații au susținut această tentativă de linșaj

declanșată de un dement, reluând și difuzând acuzațiile lui penibile. E drept că, pe atunci, nu se puneau, din păcate, problema răspunderii, cel puțin morale, a presei și a celor ce o slujeau, iar despre deontologie nu se auzise probabil. Astfel de mârșavii nu numai că au distrus liniștea mea și a familiei mele, că au fost un calvar nemeritat, dar mi-au zdruncinat mult sănătatea și mi-au adus grave prejudicii în activitatea desfășurată.

Iată de ce condamn cu toată puterea mea atacurile gratuite, fără justificare și probe, îndreptate atât împotriva actorului Florin Piersic, cât și împotriva oricărei persoane din această țară.